

Pamati un galvenie argumenti

Spānijas Karaliste noteiktajā termiņā nav veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Lēmuma 1999/509/EK prasības attiecībā uz *Industrias Domésticas, S.A. (Indosa)*.

Prasība, kas celta 2009. gada 18. decembrī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-531/09)

(2010/C 51/35)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — N. Yerrell un M. Teles Romão)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 1. maija Direktīvas 2006/38/EK, ar ko groza Direktīvu 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem⁽¹⁾, prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Portugāles Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesību sistēmā beidzās 2008. gada 18. jūnijā.

⁽¹⁾ OV L 157, 8. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2009. gada 30. septembra spriedumu lietā T-166/08 *Ivanov/Komisija* 2009. gada 18. decembrī iesniedza *Vladimir Ivanov*

(Lieta C-532/09 P)

(2010/C 51/36)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Vladimir Ivanov (pārstāvis — F. Rollinger, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu;

— atzīt apelācijas sūdzību par pamatotu;

— atcelt Pirmās instances tiesas 2009. gada 30. septembra rīkojumu;

— lemt atbilstoši pieteikumam par lietas ierosināšanu;

— piespriest pretējai pusei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza trīs pamatus.

Ar savu pirmo pamatu, kuram ir divas daļas, viņš norāda, ka Pirmās instances tiesai, lai pamatotu tā prasības sakarā ar ārpuslīgumisko atbildību nepieņemamību, neesot bijis jāpiemēro iebilde par procedūras nepareizu izmantošanu, jo šīs iebildes ierobežotā piemērojamība attiecoties tikai uz izņēmuma gadījumiem, kuros prasības par zaudējumu atlīdzību mērķis ir saņemt tādu pašu summu, kādu prasītājs būtu saņēmis prasības atcelt tiesību aktu rezultātā. Taču šajā gadījumā apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniegtā prasība par zaudējumu atlīdzību esot pilnīgi patstāvīga, jo apelācijas sūdzības iesniedzējs vēloties norādīt uz Komisijas ārpuslīgumisko atbildību par rīcību attiecībā uz viņu, nevis finansiāli identiskas situācijas panākšanu kā tā, kādā viņš atrastos Komisijas lēmumu atcelšanas gadījumā.